

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Ministerul Bánffy.

Bánffy s'a prezentat Sămbătă parlamentului, și-a făcut declarațiunile sale programatice și a fost primit de partidele maghiare într'un chip, pentru care nici cel mai rău dușman nu se poate bucura.

Întrând în *medias res*, evitând fraza ce umple fără a zice nimic — ne zis deja, se vedem ce a zis Bánffy despre noi, despre naționalități și se încercăm a face, ca totdeauna, numai concluziunile posibile.

Bánffy a vorbit la locul prim despre unirea între Coroană, guvern și parlament, în al doilea loc despre mijloacele de a continua politica religioasă fără a agita însă spiritele și imediat în al treilea loc despre naționalități. El a pus așadar în fruntea declarațiunilor tocmai acele drepturi pretensiuni de care — afară de un ziar român — toată lumea a fost de acord că și-au cerut din partea Coroanei.

Despre naționalități el a zis:

„Direcțiunea noastră va fi hotărât liberală. Tendința noastră va fi dezvoltarea statului maghiar în direcție maghiară națională, asigurarea și susținerea ideii de stat maghiar, combaterea deciziilor și suprimarea tuturor tendințelor și agitațiilor ilegale îndreptate în contra acesteia. Noi nu vom permite ca cultivarea eminenței a caracterului maghiar al statului unitar maghiar să fie mărginită. Însă noi vom considera toate acele îndreptățițe pretensiuni, pe care concetățenii nostri de o limbă nemaghiară le pot ridica pe temeiul articolului de lege XLIV: 1868, fără de mărginirea caracterului unitar național.”

Aceasta este așadar vederea fundamentală, pe care noul minister o mărturisește.

După-ce Wekerle declară că o seamă de §§. din legea de naționalități nu se poate executa, după-ce Hieronymi zicea că ea poate fi ocolită cu dispozițiuni luate în legile viitoare, Bánffy-pașa vine și spune că avem pretențiuni îndreptățițe pe temeiul unei legi, în praxă desconsiderate cu atât de multă voluție. E un pas îndrăzneț așadar și el e făcut de chiar un Bánffy.

Nu ne orbim de aceste cuvinte, ne îndoiim că practica lui Bánffy va fi congruentă cu cuprinsul declarațiilor sale, dar acestea s'au făcut și, dacă există logică și consecvență, mai ales în oameni de fer ca Bánffy, atunci, dată fiind viața lui ca fișpan, cum am pute să explicăm acest

pas înapoi altfel decât prin admiterea unei influențe superioare ministrului-president?

Noi trebuie să mărturisim, că altfel nu putem pricepe aceste lucruri, că o altă explicație nu poate să se dea acestor glasuuri evidente mai prudente.

Răspunsul, pe care Bánffy l-a dat apoi dlui Șerban, care l-a cerut explicări speciale, ne întărește și mai mult în convingerea noastră.

Nu se poate cere, este naiv a aștepta ca un ministru-president maghiar să zică azi: „da, nu am luat ministerul de interne pentru-că se nu supără România din țeară și pe cei din — București”; înțelegem ca Bánffy să zică că nu-i „o capitulare”, mai ales când el bine știe că va executa rezervațiunea mentală de a face tot ce poate pentru unificarea națională-maghiară a statului; dar încontestabil este că ce a afirmat el a doua-ora nu s'a afirmat demult, dela Mocsáry încoace de câtră nimeni în parlamentul maghiar.

„Din aceasta, zise el, nu urmează că eu nu voiesc să execut îndreptățițele pretensiuni ale naționalităților, dacă sunt întemeiate în lege; aceasta este datoria fiecăruia guvern; este datoria lui a executa legile până la acea limită, până la care — cu privire la relațiunile noastre — o permite statul unitar maghiar.”

A accentua „datoria” guvernelor maghiare de a executa legile față de naționalități este ceva surprinzător în gura lui Bánffy. El însuși a simțit-o mai bine decât ori-cine și a domolit, pentru Maghiari, această frază clară prin una nebuloasă despre executarea lor până la o limită permisă de statul unitar, dar cu privire la relațiunile noastre...

Ce a înțeles el sub „relațiunile noastre”? Poliglotismul terții? Șovinismul din țeară? Tendințele de hegemonie maghiară? El știe... Explicările pot fi multiple, și nu ne ținem în drept să stoarcem din cuvinte neclare ce nu ne face o impresie de adevăr clar.

Părerea noastră este prin urmare aceasta: Bánffy va căuta să facă liniște în pregiul cauzei ascundând mai bine decât premergătorii sei brutalitatea politice maghiare și făcând, probabil, ici-colo vre-o mică „concesiune” — legală naționalităților, cerând în schimb el servicii mai de preț pentru el decât ar fi pentru noi cele oferite de el. A da de gol și aceste încercări va fi problema luptelor noastre, al căror scop stă mai sus, mult mai sus.

Dieta Bucovinei. Aflăm din izvor sigur, că în una din ultimele ședințe ale clubului deputaților români din dieta bucovineană un membru a prezentat un proiect al unui program național.

După cât auzim proiectul declară, că partidul român din Bucovina se pune pe basă conservatoare. Aceasta este un non sens. E posibil că o parte însemnată a partidului să adereze la principiile conservatoare. Dar tot atât de sigur e, că mulți partizani ai partidului național din Bucovina se se declare în contra acestui principiu. De aceea baza partidului național trebuie să fie mult mai largă, decât cum concede dl deputat. În ea trebuie să aibă loc toate nuanțele existente.

Idea fundamentală nu este conservativismul, ci naționalismul. Acesta este baza partidului național. În cadrele, pe care el le concede intră și adă loc cu înlesnire atât grupul conservator, cât și cele de altă culoare. Înregistrăm în fine că proiectul n'a fost admis. Cunoșcând persoana ce l'a propus, suntem siguri că lucrarea n'a fost serioasă.

Ca în Asia.

(*) Felicitându-l de Anul-Nou, actualul ministru de justiție a lăudat pe baronul Bánffy, — atunci numai president al Dietei, — ca pe un tip al bărbatului politic, „care a arătat ferii cum trebuie să se practice cultul moralei vieții publice mai înalte”...

Probabil, că această grosolană afirmațiune a îndemnat pe cei dela „Házánk” să reproducă și să comenteze niște articoli scriși de Bartha Miklós în „Ellenzék”, unde cu ocaziunea demisiei din fișpanat a lui Bánffy, arăta, acum patru ani, adevăratele motive ale demisionării lui Bánffy.

Sunt lucruri îngrozitoare a acestea”, scrie „Házánk” dela 18 Ianuarie. „Cum se împacă — întreabă numitul ziar — „cultul moralei vieții publice cu această acuzare adusă actualului prim-ministru, de al cărui trecut ca funcționar se leagă acoperirea atâtor corupțiuni, fără-ca acuzarea să fie măcar... combătută”.

În adevăr, cetind doveziile aduse de Bartha Miklós, te cuprinde groaza. Îți vine să crezi, că toate cele-ce înșiră s'au întemplat undeva departe, în fundul Asiei, ear' nu în Europa centrală, în Ungaria, statul cu parlament și constituție.

Reproducem, în altă parte a ziarului nostru, cele scrise de Bartha Miklós. Aci ne mărginim la constatarea numai a următoarelor lucruri: fișpanul, care

pe lângă că a fost de o brutalitate ne mai pomenită, dar' a acoperit delapidările, furtisagurile și falsurile cele mai îndrăznețe, nu numai că n'a fost dat în judecată ori cel puțin destituit, dar' îndată după-ce a demisionat, a ajuns președinte al Dietei. Ungurii, care l-au ales, n'au însă nici măcar scusa, că n'au știut despre potlogăriile pe care le-a tolerat. Nu, Tibád Antal, care scrie de prezent la „Házánk” și care probabil a reimpresat articolii lui Bartha, a fost pe acea vreme secretar de stat, tocmai în ministerul de interne. Știa deci bine despre toate isprăvile lui Bánffy-Pașa. Totuși până mai ieri-alaltăieri a stat în același partid cu Bánffy, și atunci când Bartha interpela în parlament asupra „turcism”-elor ce se întemplă în comitatul Bistrița-Năsăud, îl apăra cu zel tot atât de mare, pe cât de vehement îl atacă în prezent.

Morală?

Morală e, că nici unul nu e mai bun ca celalt. Căci dacă era vinovat Bánffy de tolerarea atâtor pungășii, tot așa de condamnabilă a fost și purtarea lui Tibád, care știa de păcatele lui Bánffy. Nu le-a spus însă, ci a votat și dînsul pentru-ca fostul pașe să fie ales president al dietei.

Concluzia?

Concluzia e, că un stat, în care bărbatii politici de frunte însoați în asemenea păcate, nu s'a apropiat numai, dar' e în plin faliment și ca morală publică și ca parlamentarism.

Îndeosebi noi, ce se așteptăm dela partide ca cele-ce-și dispută puterea în parlament, dar' care se întrec numai în a-și descoperi păcatele?!

Ce se așteptăm dela Bánffy, care cât a stat între Români, numai ură li-a arătat?

Nu-s mai buni nici politicianii ca Tibád și Bartha, care dacă află ceva de lăudat în actualul prim-ministru, „cel care a acoperit atâtea fărâdelegi”, este tocmai goana cărei ne-a expus; care dacă regretă ceva, e tocmai faptul, că Bánffy — dacă a ajuns odată ministru — cel puțin s'fi ajuns ministru de interne, să ne reguleze cu „energie”-i cunoscută.”

Dacă astfel de asiatici nu vor inteți prigonirile contra noastră, este nu pentru-că ar avea respect de legi și drepturi, ci pentru-că de sus li-s'a pus frâu.

Ear' dacă nu li-s'a pus, ci sunt lăsați să-și satisfacă încă pornirile asiatice, li-se lungește numai terminul în care ei înșiși — pentru a mai scăpa ce

e de scăpat — se fie tratați nu ca oameni potriviți să stăpânească, ci sumari: ca niște asiatici reușcători.

Hoțiile s'evîrșite sub Bánffy-pașa.

Eată câteva casuri ale hoțiilor petrecute sub Bánffy-pașa, hoții pe care le-a dat pe față Bartha Miklós în ziarul seu „Ellenzék”. E de notat, că nu li-s'a făcut proces de presă.

Fislogăbireu delapidator. Sub acest titlu Bartha povestește următoarele: „Fislogăbireu R. M. din Lăpușul-unguresc a delapidat din contribuțiunile ce a strîns dela săteni 2000 fl. Inspectorul financiar Dánszky a descoperit furtisagul, a făcut arătare și a cerut anchetă. Acest pas temerar l'a făcut însă fără învoirea fișpanului. Nenorocitul Dánszky a trebuit să plece din comitat, ear' fislogăbireu R. M. a rămas fislogăbireu. El a prins apoi curagiu. A lui delapidat 10.600 fl. Sub președinția fișpanului congregațiunea comitatului a hotărât ca paravărilor să li-se restituie 4600 făcându-se aruncări pe contribuabili, ear' erarul a fost plătit cu 6000 fl.”

Funcțiuni după tarif. Fislogăbireu B. M. din Ilanda-mare — scrie Bartha — făcea adevărat comerț cu primarii și notarii comunali, vinzându-le funcțiunile după o anume tarifi. Ba făcea chiar: cine dădea mai mult, acela era ales și întărit. Au fost de aceia, care au plătit odată pentru totdeauna o anume sumă, în bani gata ori prin cambiiu... S'au făcut plângeri în dese rânduri. Se vorbea în public despre aceste abuzuri. Doisprezece ani fislogăbireu și-a făcut însă treaba. Știa despre asta și contele Teleky Géza. Nu s'a putut însă ajuta nimic, pentru-că fislogăbireu favorit era cumnat al vicișpanului favorit. Ajungând contele Teleky ministru de interne, primui lucru a fost că a suspendat pe fislogăbireu. Ancheta tribunalului a descoperit toate. 12 ani comunele au suferit saturația fislogăbireului, care a scăpat însă...

Casuri mai n'au. Sub acest titlu Bartha povestește cum B. I., părălăb, a fost demisionat din funcție fără să li-se dea pensie, din cauză că făcuse ilegalități. Bánffy l'a dus la Bistrița, unde l'a făcut inspector financiar. Alt funcționar, vicenotarul P. I. l'ua bani să scape pe ficiori de miliție. Bánffy totuși l'a făcut... vicișpan: deși nu studiase decât o clasă gimnazială. Cs. era director de cancelarie. Negustoria cu pașaporturile. A farat 7000 fl. Totuși a scăpat de ori-ce pedeapsă; era cumnatul vicișpanului.

Măne vom urma.

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Ziarul unei femei.

— Roman —

De

Octave Feuillet.

Tradus de Lucreția Popescu

(Urmare).

Capitolul XVII.

9 August.

Ce noapte!

Supravegherea împachetărilor m'a ținut până la o oră dimineața în sus.

Tocmai îmi concediasem cameriera și eram pe cale să mă desbrac, când mi-se pără că în vestibul se deschise cu precauțiune una dintre ușile de vis-à-vis cu a mea; apoi distinse pe trepte agomotal de pași ușori, scârțit de lucruri de lemn și fișit de haină, cobora cineva în secret scara. Surprinsă și cuprinsă nu știu de ce grije nehotărâtă, deschisei încet ușa odăii mele, și zării la capul scării o licărire slabă de lumină; totodată pătruseră până la mine cuvinte întrerupte și suspine înecate. Mă plecai pe balustradă și putui recunoaște pe d-na de Louvercy, care sta în sala parturului, cu o luminare în mână, își răzmasse fruntea de ușa apartamentului fiului seu și asculta cu atențiune. Deodată o deschise cu cea mai mare precauțiune și se strecură în lăuntru.

Două sau trei minute am stat acolo tremurând, oprindu-mi respirația, când nu fi-

pet de femeie, dureros, pătrunzător, răsuna în noaptea tăcută. Mă repezii înainte alergai ca nebună în jos pe trepte și mă găsi înaintea ușii, pe care d-na de Louvercy o răzmasse numai; aceea conducea într'un fel de cabinet de lucru, care forma antreu în apartamentul dlui de Louvercy.

În acest cabinet domnia întunerecul cel mai adânc; dar' prin draperia ușii, care îl despărția de odaia vecină, pătrundeau câteva raze de lumină. Acum începui să ascult plini de grije, și înima îmi bătea cu putere. D-na de Louvercy intrase în odaie, suspina și ici-colo li-se ridica vocea în tonuri desperate, implorătoare. Nimăru nu-i răspundea. Eu eram cuprinsă de o spaimă de moarte și credeam, că s'a întemplat o nenorocire. Aproape fără socoteală făcui câțiva pași înainte și ridicai fără șgomot un colț al draperiei. În fața mea observai de dl Roger de Louvercy, care ședea la masă într'un fotel; palid și nemișcat ca o fantomă sta el acolo și privea cu ochi vagi, fără să vorbească, la nesocotita lui mamă, care zăcea pe jos cu mâinile înpreunate și își răzmasse fruntea de genunches lui. Văzui și o scrisoare mare sigilată pe masă și lângă ea o casetă lungă-reată, în care se obicnuiește a se păstra pistoalele prețioase. În sfârșit mormură, dl Roger, timpit cu voce agitată: „Jean făcea mai bine, dacă tăcea!” (Jean e fiiorul lui de odinioară, azi servitorul lui credincios.)

„Ah, te rog!” suspina d-na de Louvercy. Și eu, Dumnezeu, nu sunt eu nimic așa dar'... chiar nimic pentru tine?”

Mai hesită dar' văzui cum se plecă și sărută fruntea mamă-sa.

„Eată!” zise el... Această oră a nebuniei a trecut... a trecut de tot, îți promit!”

„Îmi promiți... îmi promiți într'adevăr iubitul meu copil?”

„Îți promit! Numai să plece ea... te conjur... ca să n'o mai revăd... nu-i așa?”

„Da... da... e hotărât, tu știi... pleacă mâine... adevărat în dimineața asta!”

„Și ea să nu afle nici-odată despre aceasta?”

„Nici-odată, sigur, nu!”

„Acum du-te, mamă, dormi în pace... Ai cuvântul meu... Îți jur... îți jur!.. Ia pistoalele cu tine, dacă vrei!”

Pe când se îmbrățișau, fugii iute sus pe scară și mersei în odaia mea. Restul nopții l'am petrecut în reflexiuni curioase.

Îndată-ce se făcu ziua, mersei la bunica mea, cu care am avut o convorbire lungă. În sfârșit îmi putui împărtăși, din ce motiv a rugat-o d-na de Louvercy, să grăbim plecarea noastră; dar' nu mai era necesar — știam deja nu demult.

Acum vreau să dorm puțin și apoi să continuu.

Capitolul XVIII.

Aceeși zi.

Deciziunea ce am luat-o azi-noapte, a fost mult mai serios combătută din partea bunicii mele.

„Drăguța mea”, zise ea, „tu știi că în

dar' aceasta tot merge prea departe!... În etatea ta, cu figura ta, cu talentele tale, cu educația ta, cu averea ta — se te măriti după un invalid, la tot casul e foarte frumos, foarte nobil, foarte poetic; dar' judecat cinstit, tot trece puțin peste măsură!... Și apoi, dă-mi voie, draga mea, dacă ai lua asemenea hotărâre în stare normală, cu întreg spirit și cu inima liberă, cu sânge rece, în scurt, în deplina stăpânire a gândurilor tale, atunci n'as zice nimic!... Dar' lucrul stă altfel!... Tocmai acum ai avut o decepție, o decepție foarte amară... Dumnezeu! zis între altele, nu pot pricepe, ce se va fi petrecut în capul celui domn... totuși ori-cum ar fi, dragul meu copil, te afli într'o stare suferitoare, în care ușor se decide cineva și se simte destinată pentru o chemare nepotrivită... Așadar' nu poți fi destul de precaută față de primul sentiment de însuflețire, care poate proveni numai din desperare... Lasă cel puțin să așteptăm... să așteptăm câteva luni... lasă să mai reflectăm asupra acestei hotărâri... dacă ni-se va pără statornică, dacă se va întări, bine, atunci vom vedea!... Dar' ași lucra contra datoriei mele, dacă li-ași da voie, să te arunci într'o asemenea aventură, sub influența inimii tale îndurerată și a iritării, în care te-a adus scena tragică de azi-noapte.”

Acesta a fost pe scurt cuprinsul obiecțiunilor bunicii mele; eu din parte-mi am combătut-o cu toată convingerea și elocuența mea.

Fără îndoială am fost cam romantică:

dar' nu chiar dintr-o protipetă... căci

predispoziție a mea? Nu dînsa însăși mi-a recomandat-o ca cheazăie a demnității, ba chiar a fericirii?... Sigur inima-mi era bolnavă și frântă; dar' nu tocmai această inimă bolnavă, are necesitate de abatere, pe care ar pute-o găsi în împlinirea unei grele datorii, într'o jertfă nobilă, pentru a o înălța din nou și a o restaura? N'ar pute găsi mângăiere și uitare pentru propria fericire pierdută, numai și numai în fericirea altora?... — Nu i'am tănuvit nici intenția mea fixă, de a merge într'o zi în mănăstire, la casul dacă aș ave odată nenorocirea a rămâne singură în lume; comparând jertfă cu jertfă, nu era asta, pentru care mi-se dă acum ocaziune, mai sublimă, mai evlavioasă, mai atracțiioasă, mai puțin egoistă, ca simplă renunțare la viață și abnegațiunea cam banală a unei învătătoare?...

După o așteptare mai lungă aș periclită poate meritul și binefacerea scopului meu; cine poate ști, dacă tinărul în acest restimp nu va fi din nou prada unui asemenea acces de desperare, ca acela a cărui martoră am fost ieri, cine poate ști dacă mama lui ar fi înștiințată din nou la timpul cuvenit, și dacă și de astă-dată l-ar birul desperarea ei? Atât era sigur, că așteptarea mi-ar aduce cea mai bună răsplată, pentru bucuria, care mi-o asiguram a vedea pe acest sorman bărbat din cea mai adâncă întristare, a-l vedea deodată într'o fericire nesperată, a fi eu cauza acestei fericiri și ca un ânger al luminei a pătrunde în viața lui întunecoasă... acest singur moment al existenței mele ar trebui să dea trecutului prezentului și viitorului o linie unificată, o mângăiere și un preț fără margini.

Bánffy și Jidanii.

Partidul liberal a învins. Foile firmei „Hqas & Deutsch“ o trimbă în lumea largă și îl slăvesc pe Bánffy, deopotrivă principii „sublime“, de care e saturat partidul „liberal“. Cât timp va dura succesul acestei învingeri și bucuria în Israel, — se poate prevedea.

E lucru vechi, firesc și deobște cunoscut, că tendințele de aspirare și principiile care sunt diametral opuse idealului libertății, trăiu lung n-au avut și n-au putut se aibă. Astfel nici „învingerea“ partidului liberal nu poate fi decât „succes“ momentan și scurt dăinuitor. Cu atât mai virtuos, că Bánffy — nu mai încapă îndoaie — este serv credincios al politicii lui Wekerle; profesează aceleași principii, și chiar și razimul, sau sunt aceiași: Jidanii!

„Egyenlőség“, organul perciuinaților, despre care a mai fost vorba în coloanele acestui ziar, în numărul său din urmă scrie următoarele:

„Bánffy a avut privilegiu să convingă și să-l cunoască pe Jidani acolo, în acele ținuturi, unde maghiarismul și patriotismul maghiar e în mijlocul unei crâncene lupte pentru „idea de stat maghiar“, și el a văzut că Jidani, care atât de ușor se asimilează, au rămas străini față de cei ce îi încungură, dacă acestia sunt inimi maghiarismului.

Bánffy a declarat pe față, că în munca sa teribilă Jidani i-au fost spriginul puternic (!) și fidel.

În mâinile acestui bărbat, cauza liberalismului și prin urmare a jidanismului (!) a ajuns în mâni sigure“.

Organul Jidanilor descrie în același timp și liberalismul „nobilului baron“ explicându-l de ce natură este:

„Liberalismul său — zice „Egyenlőség“ — nu este numai o cochetărie cu principiile liberale, ci acela s'a făcut aur curat în focul luptelor grele. S'a luptat în mijlocul Românilor, într-unul din cele mai expuse comitate ale Ardealului pentru idea de stat maghiar, și în decursul acestor lupte liberalismul a devenit crezul său politic. Pe Bánffy experiența vieții l-a condus în brațele liberalismului“.

Știm cu toții, și până și cele mai ascunse sătulețe din comitatele Solnoc-Dobăca și Bistrița-Năsăud cu numele lor maghiarizate din arbitriul „liberalului baron“, ne povestesc și astăzi de aceste „lupte în mijlocul Românilor“.

Știm cu toții, și legione de dispoziții volnice ne spun destul de evident de ce natură au fost aceste „lupte“ în decursul cărora „liberalismul“ a devenit crezul său politic.

E de prisos să amintim șirul lung al celor mai vătămătoare volnicii comise de vestitul Bánffy-pașa în cele două comitate românești în fruntea administrației cărora a stat „liberalul“ fișpan; sunt ele destul de cunoscute înaintea Românilor. Și de aceea e imposibil să nu izbucnești în ris când cetești cuvintele organului jidovesc: „cabinetul Bánffy însem-

Iubita mea bunică, deși printre lacrimi s'a lăsat a fi convinsă de motivele mele.

„Vai, sărmana mea fetiță“, șopti ea în șfrit, „lumea ne va declara de nebuni!“ „Acesta stă nebunii“, îi răspunsei eu, „pe care Dumnezeu trebuie să le binecuvinte“.

„O conced“, confirmă bunică, — „dar acum mai e o greutate, care-mi vine în minte“.

„Dumnezeule, care?“

„Cum să ne înțelegem cu Louvercy?... Trebuie să-i dau dreptate sărmanei mame; când tmi confia patima nenorocită a fiului ei, nu părea a lăsa loc nici o minută gândului — la tot cazul necuprins — de a vă uni; evident și tinărul se gândea tot așa de puțin la asta... și îi servește spre onoare mușii lui sănătoase... dar atunci... ce e de făcut?... Să te oferi lor, să te arunci, fără multa vorba, în brațele lor... E imposibil, fata mea... aceasta nu se cuvine de loc!“

„Dar“, bunico, dacă știi totuși cu siguranță, că nu vor renunța?“

„Oho, asta ar mai lipsi!... La tot cazul e o mijlocire grea, foarte grea!“

„Vrei să-mi o încrezi mie, bunico?“

„Ah, Dumnezeule, de ce nu... Dacă e să iai ceva, nu poți lua prea mult!... Dacă ne-am vîrit până în gât în necuviințe, cu una mai mult sau mai puțin, nu face nimic!“

„Dar“ tot te previn, ca să te adresezi mai întâi la mamă?“

„Natural!“ răspunsei eu.

„Pentru aceasta am rugat-o tocmai acum pe doamna de Louvercy pentru o convorbire, și peste câteva minute vor fi la ea.

(Va urma)

nează pace pentru Ungaria; pace între confesiuni și naționalități“.

Jidani însă sunt mai optimiști, și prin rostul organului lor amintit mai sus își exprimă speranța, că într-adevăr cabinetul Bánffy însemnează pace, pace și mântuire — pentru Jidani!

„Sperăm“ — zice numita foie — „că față cu Jidani Bánffy va pute să renunțe la toate prejudeciile detestabile, va face dreptate, și nu va permite să li-se deneghe Jidanilor ceea ce altora le este bun și folositor, deoarece Jidani au drepturi istorice (!)“.

Cum va satisface Bánffy acestor „drepturi istorice“ și în ce chip va îndestula „pretențiile“ Jidanilor, nu vrem să cercăm, ci numai atâta vrem să constatăm cu acest privilegiu, cât a constatat și organul perciuinaților, că spriginul cabinetului Bánffy și al partidului liberal sunt Jidani, ear' acest sprigin nu poate fi decât o foarte slabă propetea. Prin urmare putem să repetăm ceea ce am spus în fruntea acestor șiruri, că învingerea partidului „liberal“ nu poate fi decât succes momentan și scurt dăinuitor.

E lucru vechi, firesc și deobște cunoscut, că tendințele de aspirare și principiile care sunt diametral opuse idealului libertății, trăiu lung n-au avut și n-au putut se aibă.

Discursul dlui V. A. Urechia.

Rostit în ședința dela 9 Decembrie a Senatului român.

(Urmare).

Dl V. A. Urechia: Cred că puteți expulsa, mai ales dela redacțiunile d-voastre, unde sunt în adevăr mulți străini. În tot cazul vă laudați că împliniți o datorie, că n'ați călcat constituția? Ei, nu e tocmai mare merit; eu vă găsesc poate altele mai mari și la timp vă voi proba că cele de care azi vă impun nu mă vor împiedea de a fi cu d-voastră drept, când veți ave dreptate.

N'ați fi disolvat Liga? Ar fi un titlu mare înaintea Budapestei. Și aici care cred că străinătatea poate să asigure puterea d-voastre vă vor împinge și la aceasta. Nu știu dacă și în țeară însă veți găsi aceeași aprobare în disolvarea unei asemenea instituții; dar' dacă n'ați disolvat-o, eu trebuie să recunosc că un plan cam disolvant, plan greșit din partea unora dintre d-voastre, s'a și început a se pune în lucrare.

S'a fost dat deunăzi, le mot d'ordre la funcționarii care sînt în Ligă, — oameni specialiști ingineri și alții, — ca să abandoneze Liga.

Este probabil, că nu mulți v'au ascultat, dar' insinuațiunile de acestea, afirm că s'au făcut. Nu ați disolvat Liga, dar' vedeți că s'au încercat unii dintre d-voastră a o disolva, cu alte mijloace decât acela a forței brutale.

Eu nu vă fac dar' un merit nici din aceasta că ne-ați lăsat să trăim până astăzi. Lovitura din desființarea Ligei era să fie de altfel, nu numai pentru liberali, dar' și pentru toate partidele din țeară. V'am spus că sînt spriginii de majoritate românească care este și ea în Ligă, și dacă noi Liga sîntem irredentiști, sînteiți reprezentanții unor irredentiști.

Apoi, dlor, când vecinul stat cheltuie milioane pe sub mână în favorul kultur-egyelt-ului, voiți dumnevoastră ca dl Filipescu...

Dl G. Mărzescu: Care Filipescu?

Dl V. A. Urechia: Primarul, — și primarul poate fi Român, — să nu ridice glasul pentru Românii de dincolo!

Cu această ocaziune sînt dator să present omagiile mele prosei române în general, nu numai celeia care scrie românește, dar' și celeia care scrie în franțuzește.

„L'Indépendance Roumaine“ pot zice că a fost în fruntea acestor jurnale și i-a făcut datoria pe deplin în chestiunea națională, ca și jurnalele d-voastre, chiar fără voea d-voastre, poate, un singur jurnal n'a protestat contra atrocităților de peste munți; acela este „Constituționalul“. Acolo este director un Român ardelean, amicul meu, dl Laurian, și este posibil ca d-sa să cunoască mai bine ce se petrece dincolo. Domnia-sa a socotit util să tacă.

Dl ministru al domeniilor, P. P. Carp: Ba eu am socotit, și vă voi spune acum de ce.

Dl V. A. Urechia: Am zis că nici un jurnal nu și-a uitat de datoria către neamul românesc; și când am vorbit de jurnale, n'am înțeles și pe acele foi ovrești care și astăzi publică, ori în nemțește, ori chiar în românește, insanități care se debitează la Buda-pesta în contra Românilor.

Nu le fac onoare a le ceta numele act, dar' vom lua act ca la împăcimentul de Ovrei să vedem deapropo ce avem de făcut față cu ce se scrie azi în jurnalele ovrești despre neamul românesc.

N'ați împiedecat, ziceți, presa străină de a trata chestiunea românească?

Nu a împiedecat dl ministru, I. Lahovary, dela Paris, ziarele de acolo ca să iee partea Românilor? Eu nu afirm altfel, dar' s'a făcut mult sgomot și s'au dat informațiuni cu multe exagerațiuni.

Dl ministru de externe, Al. Lahovary: Nu numai exagerațiuni, dar' absolut minciuni și calumnii.

Dl V. A. Urechia: În curînd la ocaziunea vre-unei interpelări ce s'ar face asupra acestui obiect, vom pute să dezbatem chestiunea în litigiu, față cu onor. senat.

Astăzi, nu-mi propun să vă vorbesc de această chestiune.

Ați văzut în ce termini m'am purtat în chestiunea aceasta, în tot timpul cât ea a fost agitată de presa din țeară. Am căutat să nu aduc pe seletă înaintea lumii presa franceză, care în adevăr ni-a făcut și ne face servicii reale.

Nu am pus un singur moment la îndoială patriotismul dlui Lahovary, din Paris, dlui este de sigur afară din chestiune. De cine s'a făcut asemenea intervențiuni la unele jurnale și prin ce anume căi ori persoane? Se va pute proba.

Istoria e mai lungă și de aceea o amân, și rămân pe lângă hotărîrea mea, ca aiurea decât aci în fața Tronului să aduc această chestiune.

Dlor, pentru a treia declarațiune, dl Lahovary zice: „nu am interzis manifestațiunile legale, dar' voi împiedea manifestațiunile sgomotoase și insultătoare pentru o țeară străină, fie ele făcute de studenți care au scusa tinereții, fie de alții care n'au această scusă“.

Constat pentru onoare d-voastre, că nu ați împiedecat adunările Ligei și meetingurile noastre.

Constat chiar, dacă voți, că nu ați împiedecat nici adunări de mai puțin însemnătate, dar' de oare-care serioase consecuențe, ale acelor tineri decemviri, tocmai pentru-că după-cum ziceți, lucrează conduși de focul tinereții.

(Va urma.)

Școalele populare.

În numărul seu dela 19 Ianuarie a. c. „Unirea“ semnalează câteva abuzuri mai recente, care vătămă școalele confesionale. Reproducăm deci partea esențială din acest articol:

Paragraful 41 din articolul de lege XXXVIII. din 1868 prescrie, că „la regularea proprietăților din comune venitul pămîntului segregat spre scopuri școlare în sensul paragrafului 39 se poate întrebuița pentru ajutarea școlii sau școalelor confesionale corîspunzătoare recerîntelor legale, dacă în respectiva comună nu există de present școală comunală“.

În înțelesul acestui paragraf ministrul de culte și instrucțiune publică cu ordonanța sa datată 26 Iunie 1883 nr. 13217 a dispus în paragraful 17 următoarele: „Acolo, unde încă nu există școală comunală ori de stat, venitul averii școlare se întrebuițează pentru ajutarea școlii sau școalelor confesionale, ce corîspund recerîntelor legii citate, împărțindu-se după proporțiunea numărului școlarilor, care frecventează respectivele școale“.

Atât ordonanța ministerială, cât și legea, precum vedem din cele citate, dă drept școalelor confesionale române, să folosească venitele fondului destinat pentru școală comunală, dacă nu există atare școală în comună. Cu toate acestea, după-cum ni-se raportează din mai multe părți, organele administrative se încearcă să turbure școalele confesionale în deprinderea acestui drept. Aceasta dovedește până la evidență, că școalele românești, ne cum să fie ajutate din partea organelor politice, ele sînt prigonite în tot chipul și lipsite în mod volnic de condițiunile de existență garantate prin legi. Este apoi caracteristic, că pe când în comitatele unde Sași sînt la putere, tot se mai concede ca școalele române confesionale să fie ajutate din cassa comunală, pe atunci în comitatele, unde Maghiarii stăpînesc, nu se concede aproape nicăiri, ca și școalele române să se împărțasească de spriginul și ajutorul comunei politice.

Tot în timpul mai recent organele administrative au început a aplica un nou sistem de persecuțiune în contra școalelor române confesionale. În mai multe comune era obiceiul laudabil, că senatul școlar parochial își pregătea budgetul pentru școală românească confesională și-l trimetia reprezentanței comunei politice, pentru-ca aceasta contribuiri aruncate asupra credincioșilor comunei bisericesti pentru scopuri școlare să le încasseze deodată cu încassarea dării de stat și a aruncului comunal. Pe calea aceasta senatul școlar parochial era scutit de multe neplăceri, și contribuiri credincioșilor pentru susținerea școlii se încassau regulat. Astfel susținerea școlii române confesionale și mai virtos plățirea salariului învățătoresc nu întin-

pinau nici o greutate. Acest obicei a fost aprobat între anii 1881 și 1888 prin mai multe ordonanțe ale ministrului de interne.“ Cu toate acestea avem mai multe casuri, că comisiunile administrative comitatense au absolvat comitele politice de sarcina de a se îngriji și de încassarea aruncurilor făcute pentru susținerea școalelor române confesionale. În acest chip existența mai multor școale române a devenit foarte problematică spre cea mai mare bucurie a guvernului, care abia așteaptă, să facă o școală română confesională, pentru-ca în locul ei să înființeze școală maghiară comunală ori de stat.

Am îndegat nouele prigoniri pornite în contra școalelor române mai virtos din motivul, ca cei interesați, cunoscînd dispozițiunile legilor și ordonanțelor ministeriale, să știe cum să se apere în contra abuzurilor inicilor tirani din provincie. Apărarea aceasta va deveni și mai necesară în era cabinetului Bánffy, pe care micii tirani din provincie, cunoscîndu-l încă de pe timpul, când era comite suprem, ca pe un bărbat volnic, vor lua pildă dela el în ceea-ce privește prigonirea tuturor instituțiilor românești.

Din parlamentul maghiar.

Sâmbăta trecută, precum s'a văzut din telegrame, noul minister Bánffy s'a prezentat camerei. Rar s'a văzut așa primire caraghioasă ca aceea ce i-s'a făcut acestui copil slăbănog din naștere.

Pofta de petrecere și de ris a început cu intrarea în sală a „betrânului Ganef“, cel cu supranumelul principii al guvernării sale: „Össze kell tiporni a nemzetiséget“. Cum deschise ușa, zărindu-l deputații din stînga, izbucniră în frenetice strigăte de „hoch!“ „hoch!“ urmîndu-l până nu s'a așezat pe bancă. Dar' „tigrul“ de odinioară nu mai are dinți, nu mușcă, deși tot încă aburele respirațiunii lui sînt împregnate cu otravă.

Două minute după Tisza intrară ministrii cu Bánffy în frunte. Cum fi zări opoziția, izbucniră în niște hohote de ris batjocoritoare așa de puternice, încît covîrșiau slăjen-urile de pămînt; sbierături de hoch, witzuri usturătoare ca urzica se țineau lanț, una după alta; zăpăceala pe fețele celor mai mulți nu se putea ascunde. Se auziau sbierături de animale, de paseri. Scandalul mîlăpăise și galeria, înfășată de lume elegantă, și de acolo cădeau risete batjocoritoare pe capul ciracilor pașalei din Năsăud. Spectacolul acesta straniu ținu întruna vre-o șapte minute, până-ce Bánffy trimise presidentului de astă-dată contele Teodor Andrassy rescriptul Maiestății Sale, prin care numește ministrul cei noi. La cetirea fiecărui nume izbucniră o furtună de hohote și de observări ironice; ministrii nici nu mai știau cum să șadă în fotoliurile lor, mereu se mișcau, parcă ar fi vrut să fugă dinaintea săgeților omoritoare prin ridiculizare, de care nu le ocroteau întru nimic eljen-urile de pe băncile bugetofagilor.

La sfîrșitul cetirii rescriptelor, Meszlényi întreabă strigînd: „Nu mai sînt alții? Numai atîția caraghioși?“

După mai multe observări Bánffy se scoală, scoate o hîrtie din buzunar și începe a ceta programul „seu“, cu voce întreruptă, încercîndu-se mereu în frase întortochiate, reîncepînd de câte 3—4 ori una și aceeași propoziție, pentru a-i găsi rostul, rîcolind cu mână tremurătoare filele documentului „seu“ istoric. Acuma încep adevărate comedie; opoziția îl intrerupea mai la fiecare frasă, sau și adese-ori.

„Cetește mai bine dacă ai manuscrisul înaintea ochilor!“

„Nu-ți strica ochii, dle ministru! Camera mai are lipsă de ochii d-voastre!“

„Uite s'a nămolit, nu mai poate!“

„Mai bine ar fi să-ți scoți la tipar programul și să ni-o împarți simplu!“ — spure glumei Károlyi Gábor.

Toate acestea urmate de risul batjocoritor al stîngei și al galeriilor. Presidentul, dăperat, sună cu emoțiune clopotelul. Venind earăși la cuvînt după multă zărvă, Bánffy începe a ceta.

„Earăși se uită jos pe hîrtie!“ — strigă Polonyi. „Dar' dacă o va ține așa de departe, i-se vor turbolăvă de sigur ochii!“

„Mă rog respectați demnitatea camerei!“ — se roagă presidentul. Dar' nu folosește nimic; cum să respecte demnitatea „circularului“?

Continuînd, earăși se oprește pe la fiul sufletesc al lui Ganef.

Hentaller: „Iați hîrtia în mână!“

Ugron: „Ministru-president al Ungariei să bage bine de seamă la ochii sei.“ (Hohote în toată casa).

Presidentul: Mă rog din nou a respecta demnitatea parlamentului!“

Hentaller: „Apoi să nu se numească ministri niște caraghioși“.

Cu chiu cu vai își sfîrșește cetitul și obosit de muncă și de batjocuri se așează greu rîsușînd pe fotoliu.

*) Vezi aceste ordonanțe în opul: „A Magyarországi Néptanításty“. Budapest, 1893, pag. 234—236.

Vorbesc Apponyi, Istvá și Szapáry, după ei răspunde la întrebările și atacurile acestora vice-presidentul partidului liberal, Darányi Ignác. Și pe el îl tratează opoziția ca pe stăpînul seu; dar' se ține, are pe la tare groasă.

Ca ultimul orator se scoală deputatul N. Șerban și vorbește despre chestiunea naționalităților, despre care zice, că s'a impus cu putere încît trebuie să o iee și noul minister în programul seu. Arată că legea despre naționalități nu se respectă de loc și Români în Memorandumul dat M. archiepiscopului n'au făcut decât a plînge de nerespectarea legii.

Bánffy, răspunzînd lui Șerban, apără politica națională a guvernelor de până acum, mai ales că în procesul Memorandumului cabinetul precedent a avut privilegiul a se convinge de pretenșiunile neîndeplăcite ale Românilor.

După vorbirea lui Bánffy ședința s'a ridicat.

Noul cabinet s'a prezentat apoi în Casa Magnaților, unde a fost mai bine primit.

De Anul-Nou.

Din multe părți ne sosesc încă copii de pe adresele și depeșile trimise drept felicitare de Anul-Nou la Seghedin și Vaș, adrese pe care din lipsa de spațiu nu le putem publica în întregiatea lor, vom aminti însă de unde s'au trimis, și prin cine.

Din Abrud s'a trimis din partea familiei Filip depeșa următoare: „An-Nou fericit! Triumf luptei și suferințelor! Sănătate martirilor și martirelor!“ Depeșa însă a fost respinsă de oficiul telegrafic ca una ce s'ar fi lovind de „prescripțiile punctului 3 din regulamentul lor oficios!“

Din Cicolova-montană și română s'a trimis o depeșă mai lungă la adresa dlui Dr. V. Lucaci în Seghedin din partea „mai multor Români“ de acolo. Depeșă e insufletită și frumoasă. Ca a ajuns ori nu la destinațiunea sa, nu se știe.

Din Zlatna s'a trimis o scrisoare de felicitare, ținută în calde și românești cuvinte, dorind întemnițărilor bine de Nou-An și asigurându-i de alipirea și iubirea Românilor de acolo. Adresa a fost subscrisă de următorii:

Iosif Magda, preot rom.; Teodor Crainic, proprietar; Traian Motora, teolog; Iosif Marcan, învîț. rom.; Nicolae Motora, preot rom.; Petru Paul, preot rom.; Teodor Doss, învîț. rom.; Nicolae Todorescu, preot rom.; Victor Voda, învîț. rom.

Din Seliște junii adunați la petrecerea obișnuită de Crăciun, au trimis dlui Dr. Lucaci o felicitare subscriindu-o:

Petru Comșa, Ioan Banciu, Nicolae Roman, Nicolae Beju, Alexandru Stelea, Onisifor Stelea, Dumitru Ghibu, Ilariu B. Comșa, Dumitru Peligrad, Ioan Simian, Nicolae Roșca, Ioan Arsenie, Dumitru Roșca Zeicu, Ilie Peligrad, Ioan Hașu, Constantin Haraciuc, Nicolae Domnariu, Ioan Raceu, Ioan Borgia, Oprea I. Sora, Ioan Țapa, Dumitru Bărză, Dimitrie Bărză, Iordache Goșa, Nicolae Hășigan.

Din Boița (lângă Sibiu) s'a trimis depeșă de felicitare la adresa dlui Dr. Rațiu, subscrisă în numele poporului de acolo, de următorii:

Bobes, paroh; Istrati, învîț; Radu Istrati, Branea, Bădila.

Ear' în Vaș pe adresa dlui G. Pop de Basești s'a trimis tot din Boița o altă depeșă, subscrisă „în numele poporului recunoscător“, de:

Stanciu Cocă, Ioan Cloaje, Pătărău (Schiopan), Brătilesu, Bugneriu, Branea, comerciant, Istrati, învîț.

Expedarea depeșilor a întîmpinat mari pedeci, făcînd mare opoziție „patriotul“ dela stațiunea telegrafică din Tălmacel, și abia după unele schimbări și multe capacitări, le-a expedit. (I-a trebuit gîgăntului „patriot“ multă explicare, până să înțeleagă că n'are să fie dat în vîzduh statul „național maghiar“ prin acele depeși!)

Din Hunedoara s'a trimis pe adresa dlui Dr. Lucaci felicitare telegrafică, pentru Românii de acolo, prin dl Nicolae Stoichița.

Din Șimleu-Silvaniei s'a trimis o adresă foarte insufletită și lungă, tot pe adresa dlui Dr. Lucaci, în care îi

lauda pentru abnegațiunea cu care, ca fi adevărați ai poporului român, se jertesc pentru binele acestuia, și le doresc mult bine și scăpare în pace de sub grelele zăvoare. Adresa a fost înscălită de domni:

Alimpu Barbolovici, Andrei Cosma, Dr. Ioan Maniu, Dr. Cassiu Maniu, Demetriu Suciu, Augustin Vicașiu, Alexandru Simu, Ioan P. Lazar, At. Marin, Dr. Iuliu Maniu, Valeriu Boco, Ioan Rujan Maxim, Alexiu Fedorca.

Scrisoare din Cluj.

18 Ian. n. 1895.

La întemnițări. — Studenții. — Volnice.

Opreliștea mai nouă introdusă în regulamentul temniței dela procuratura din Cluj, nu permite vizitarea întemnițaților decât de două ori pe săptămână: Marți și Sâmbătă și încă numai timp de două ore, dela 9—11 înaintea de amiază. Astfel voind să cercetez pe întemnițații noștri din Cluj a trebuit să aștept până în ziua următoare, deoarece ziua în care am sosit la Cluj a fost — Luni.

Întreținându-mă în curtea temniței, primul pe care l-am întâlnit a fost Liviu Albini, își făcea primăria îndată înaintea de prânz. Era vesel și rîzînd mă întreba: ce naiba, Ioan' nu te-a trimis și pe tine la temniță? M'a introdus apoi în celula unde are să-și petreacă timpul dela 5 ore seara până dimineață — închis. Aici întâlnii pe George Necșa, ei împreună cu odoie, unde mai au în „tovarăș”, pe unul deținut în arest preventiv pentru — furt. Locașul întemnițaților este o chilă scundă, cu o fereastră pusă în înălțimea cuvenită și ferăcată bine cu gratii groase. Patru paturi, o masă de rad, scaune și o cană cu apă e tot — mobilierul. Pe masă am văzut gazete imbrășiate și cărți: cu acestea își scurtează timpul și-și îndulcesc suferințele temniței. La apăsarea paturilor e așezată o tăbliță neagră, e care e scris numele prizonierului, ziua în care a intrat și cea în care va eși din temniță. Cu mirare am văzut, ca de asupra paturii lui Moldovan în locul unde e scris iua scăpării stă — 18 Ianuarie, și el e conștient la 8 luni temniță. Cu el a făcut rocurorul ca Sasul, care vînd se-și taie oada la cănele seu, ca să nu-l doară are, nu l'a tăiat-o deodată, ci în rate, bucată de bucată. Și lui Moldovan i-a scris termenul scăpării pentru prima oară, poi se va scrie pentru a doua și a treia, a să nu-l doară așa de tare...

De altfel sînt liniștiți și serioși cu toții, întîlnîndu-se albi și negri.

Baltescu e în altă odaie cu alți trei sufăcători. Popa Necșa ceteste meriu la saltire și se spovedește tot la 10 zile. Iag-seamă se — pocăște.

Timpul însă trece și în temniță ca și fără în — lume și a trebuit să-și părăsesc, să-și las singurătății earși. M'au petrecut încă la prag, până unde se extinde lumea brîndă de unde se începe — a noastră.

Albini m'a spus, că dacă mai viu dată, să-și aduc o sticlă de parfum, fie și numai *eau de cologne*; e nesuferibil mirosul de temniță.

Vacanța s'a finit. Musele au relinviat arăși între părății vechi ai universității. S'a dus și „nația” în templul științelor și consacrat — sovinișmului destrăbălat. Tot mai pronunțat și mai des se aude graiul românesc în amburi și tot mai chiorș priesc — jidanași. Nația însă își face data și mai virtos nu renunță la nimic! E în reprezentată și a ajuns ca să fie — respectată.

Nici că se poate altfel: universitarii români din Cluj au stat totdeauna cu demnitate la postul lor...

Încă sub guvernarea lui Wekerle s'a înșplat.

Pe cînd înaintea Curții cu jurați din eghedin se petreca procesul ziarului național sîrbesc, universitarii români din Cluj semnalau iubirii și al sentimentului de înfrîre au trimis o depeșă directorului „Zastava”, exprimându-și sentimentul de iubire și solidaritate cu frații sîrbi. Depeșă însă n'a ajuns la destinație. Di Hieronymis s'ingriț ca depeșă să nu fie transmisă. În săptămîna trecută unul dintre studenți, care a dus la oficiul telegrafic depeșă, a primit o scrisoare, prin care este provocat să se prezente la biroul telegrafic și să se legitimizeze, că fost-a el încredințat să trimită depeșă, lucrat-a el la mandatul colegilor sei ori numai din inițiativa proprie? În același timp i-s'a dus la cunoștință, că depeșă la ordin mai alt (falsăb rendeletre) n'a putut fi transmisă.

De aceea universitarii s'au adunat și au trimis o depeșă la Curtea de la Viena, în care se cerea ca depeșă să nu fie transmisă.

Pe cînd înaintea Curții cu jurați din eghedin se petreca procesul ziarului național sîrbesc, universitarii români din Cluj semnalau iubirii și al sentimentului de înfrîre au trimis o depeșă directorului „Zastava”, exprimându-și sentimentul de iubire și solidaritate cu frații sîrbi. Depeșă însă n'a ajuns la destinație. Di Hieronymis s'ingriț ca depeșă să nu fie transmisă. În săptămîna trecută unul dintre studenți, care a dus la oficiul telegrafic depeșă, a primit o scrisoare, prin care este provocat să se prezente la biroul telegrafic și să se legitimizeze, că fost-a el încredințat să trimită depeșă, lucrat-a el la mandatul colegilor sei ori numai din inițiativa proprie? În același timp i-s'a dus la cunoștință, că depeșă la ordin mai alt (falsăb rendeletre) n'a putut fi transmisă.

De aceea universitarii s'au adunat și au trimis o depeșă la Curtea de la Viena, în care se cerea ca depeșă să nu fie transmisă.

Pe cînd înaintea Curții cu jurați din eghedin se petreca procesul ziarului național sîrbesc, universitarii români din Cluj semnalau iubirii și al sentimentului de înfrîre au trimis o depeșă directorului „Zastava”, exprimându-și sentimentul de iubire și solidaritate cu frații sîrbi. Depeșă însă n'a ajuns la destinație. Di Hieronymis s'ingriț ca depeșă să nu fie transmisă. În săptămîna trecută unul dintre studenți, care a dus la oficiul telegrafic depeșă, a primit o scrisoare, prin care este provocat să se prezente la biroul telegrafic și să se legitimizeze, că fost-a el încredințat să trimită depeșă, lucrat-a el la mandatul colegilor sei ori numai din inițiativa proprie? În același timp i-s'a dus la cunoștință, că depeșă la ordin mai alt (falsăb rendeletre) n'a putut fi transmisă.

De aceea universitarii s'au adunat și au trimis o depeșă la Curtea de la Viena, în care se cerea ca depeșă să nu fie transmisă.

Pe cînd înaintea Curții cu jurați din eghedin se petreca procesul ziarului național sîrbesc, universitarii români din Cluj semnalau iubirii și al sentimentului de înfrîre au trimis o depeșă directorului „Zastava”, exprimându-și sentimentul de iubire și solidaritate cu frații sîrbi. Depeșă însă n'a ajuns la destinație. Di Hieronymis s'ingriț ca depeșă să nu fie transmisă. În săptămîna trecută unul dintre studenți, care a dus la oficiul telegrafic depeșă, a primit o scrisoare, prin care este provocat să se prezente la biroul telegrafic și să se legitimizeze, că fost-a el încredințat să trimită depeșă, lucrat-a el la mandatul colegilor sei ori numai din inițiativa proprie? În același timp i-s'a dus la cunoștință, că depeșă la ordin mai alt (falsăb rendeletre) n'a putut fi transmisă.

De aceea universitarii s'au adunat și au trimis o depeșă la Curtea de la Viena, în care se cerea ca depeșă să nu fie transmisă.

Pe cînd înaintea Curții cu jurați din eghedin se petreca procesul ziarului național sîrbesc, universitarii români din Cluj semnalau iubirii și al sentimentului de înfrîre au trimis o depeșă directorului „Zastava”, exprimându-și sentimentul de iubire și solidaritate cu frații sîrbi. Depeșă însă n'a ajuns la destinație. Di Hieronymis s'ingriț ca depeșă să nu fie transmisă. În săptămîna trecută unul dintre studenți, care a dus la oficiul telegrafic depeșă, a primit o scrisoare, prin care este provocat să se prezente la biroul telegrafic și să se legitimizeze, că fost-a el încredințat să trimită depeșă, lucrat-a el la mandatul colegilor sei ori numai din inițiativa proprie? În același timp i-s'a dus la cunoștință, că depeșă la ordin mai alt (falsăb rendeletre) n'a putut fi transmisă.

De aceea universitarii s'au adunat și au trimis o depeșă la Curtea de la Viena, în care se cerea ca depeșă să nu fie transmisă.

placă directorului oficiului telegrafic ca să-și primească taxa plătită pentru depeșă.

Reminiscența de pe timpul lui Hieronymi...

Invitare de abonament

la
„TRIBUNA”

Cu 31 Decembrie v. 1894 expiră abonamentele lunare, oar-tale, semestrale și anuale.

Domnii abonați sînt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor pentru regula expediției a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună după stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.
Abonamentul trimestral costă . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul semestral costă . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.

Este în interesul domnii abonați, ca adresele să fie însemnate odată se poate de corect și legibil. Domnii abonați vechi sînt rugați a lîpi pe mandatul postal adresa tipărită dela fîșile, în care li-s'a trimis „Tribuna” până acum.

Administrațiunea.

CRONICĂ

O rugare. Primim următoarele: D-le Redactor! Vă rog să faceți apel la toți amicii și amicele noastre să binevoască a trimite listele de abonament la poștile dlui I. N. Roman. Rog, în același timp pe toți admiratorii talentului poet să trimită și costul abonamentului, ca editorul volumului de poezii să poată apoi expedia volumurile plătite. Seghedin, 7/19 Ianuarie. Felicia Rațiu.

Fi doare. Ziarul „Magyarország” înjură țearp pe presidentul Zsitvay Leo care în procesul de presă intentat ziarului „Olvasd” din Budapesta pentru lesa maiestate, a dat alaltăieri osîndă de 1 an temniță de stat redactorului Zsándy. Când ne osîndă însă pe noi curtea cu jurați clujană, foile ungurești toate jubila. Vadă acum și ziaristii maghiari ce va să zică a sta în temniță.

Un cas regretabil în ziaristica română din Bucovina. Într-o noaptea adus sub acest titlu am înfărat un articol tendențios și răuvoitor pe care l'a publicat „Gazeta Bucovinii” la adresa studenților români din Cernăuți azi aflăm, că studenții au primit din partea persoanelor competente declarațiunea că articolul calumniator a apărut fără știrea comitetului redacțional, care îl reproba categoric. Ori-și cum, cazul denotă o lipsă de control, a cărei posibilitate o poți înțelege numai atunci pe deplin, dacă cunoști confuziunea și neseriositatea, ce dominează azi în cercurile politice române din Bucovina. De Domnul ca această tristă stare să dispară.

Invitare. Prea on. membri din comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibului” sînt poști la redința comitetului, ce se va ține Vineri n 13/25 Ianuarie a. c. la orele 6 seara în localul „Asociațiunii transilvane”.

Dar de Crăciun. Primim următoarele: La inițiativa prezidenței „Reuniunii femeilor române din Sighișoara” și giur a stimabilei d-nă Calpă Sandru cu concursul cător-va femei indigente române și a corpului învătătoresc, preum de altă-dată așa și la sărbătorile Crăciunului din anul expirat 1894 s'a îngrijit pentru ajutorarea elevilor săraci dela școala română din Sighișoara; spre care scop atât din propriul seu cât și prin colecte banevole pe la parochienii din loc și alți creștini buni au aduna o sumă frumoasă de bani din care s'au provăzut cu materie de vestimentele necesare 33 elevi și eleve. Împărțirea acestor daruri s'a făcut la școala Vineri înaintea de Crăciun la 3 ore p. m. în prezența elevilor săraci împreună cu mamele lor, precum și a corpului învătătoresc și altor persoane onorabile. Cu care ocaziune directorul școlăi Ioan Mentean a ținut elevilor o vorbire morală despre nașterea lui Christos și pîrinteasca purtare de grije a Tatălui cereș care prin îngeri sei îndeamnă pe oamenii cu inimă curată și adevărați creștini ca la atari zile de bucurie să-și aducă aminte și de cei săraci și lipsiți, ajutînd pe acei copii, ai căror părinți din cauza sărăciei nu sînt în stare a-i provăde cu vestimentele de lipsă spre a avé și ei bucuria deplină la nașterea lui Christos, arătîndu-le totodată datorită lor față cu (binefăcătorul) respective binefăcătorii lor; apoi după împărțire a exprimat în numele elevilor mulțumită st. d-ne Șandru, și celor-ce împreună cu d-sa au conlucrat. Ear mamele elevilor cu lacrimile cîrșitoare au exprimat ca „Dumnezeu să o țină la multi ani

impărțirea cu celelalte binefăcătoare spre a-și

puté arăta și în viitor pîrinteasca îngrijire și adevăratul simț creștinesc!”

Bal român în Cernăuți. În capitala Bucovinei va avé loc în 7 Februarie un splendid bal român. Acest bal, care are un renume tradițional e arangiat de bravi universitari români, intrunși în valoroasa societate: „Junimea”. În îndurile comitetului arangiator vedem reprezentată floarea tinerimii române din Bucovina. Nume, ca: Dr. Alexandru baron Hormuzachi, George baron Vasileco, Dr. Criclevici, Cost. cav. de Onciul, Dr. V. Iliut, Dr. George Popovici, Tudor. cav. de Flondor, Dr. T. Bendevschi, Const. baron Hurmozachi, Grig. Filimon, Nicu cav. de Flondor, Dr. Const. Isopescu, George de Gallin garantează balului cea mai strălucită reușire. Dar ori unde e lumină, se naște și umbră. S'au aflat câteva persoane române din Cernăuți, care nutrid speranțe goale și fiind de o vanitate patologică au pus și în această cauză bete în roată. Ele vor rămâne de rușine! Publicul român din Bucovina are sentimente prea bune și nobile, decât să conceadă, ca o întreprindere națională să fie periclitată din pricina unor fumuri

Convertiri. De pe lângă Alba-Iulia primim cu data de 19 Ianuarie 1895 următoarele: Cu părere de rău vin a vè aduce la cunoștință următoarea dureroasă faptă, care nu va lipsi a produce adîncă durere și indignație în tot Românul de bine. Și anume din comuna Bărbănt, de lângă Alba-Iulia, din cauza relelor înțelegeri între preot și învătător cu poporul, înainte de sîntele sărbători 42 capete de familie române, de confesiunea gr-cat. au făcut pașii de lipsă la episcopul romano-catolic din Alba-Iulia, pentru trecere la confesiunea romano-cat., firește au fost foarte bine primiți la episcop și asigurați de cel mai bun sprijin al lui. Când astfel de lucruri drerose se totîmplă într-o comună în majoritate română, putem zice, că poporul a rămas turmă fără de păstor.

Concurs. Pentru umplerea stațiunilor cantor-doceale din Clodopia în protopopiatul Varadia și Hitiag în protopopiatul Buziașului și pentru stațiunea doceală din Bărbăntii-uperiori în protopopiatul Juiul se scrie concurs cu termenul de 31 Ianuarie 1895. Toate acestea stațiuni sînt împreunate cu salar de câte 300 fl. cuartir și lemne de foc serie „Unirea”.

„Vieța”, excelenta revistă săptămînală a dlui A. Vlașcu, iubitul nostru amic și prieten și Dr. Urechia, în numărul seu dela 3/20 Ianuarie cuprinde următoarele: „Angel Demetrescu”, amintiri de Delavrancea, „Pilde vechi” (poezie) de Al. Vlașcu, „Scandalul metropoliei” (povestiri istorice) de V. A. Urechia, „Isbavire” (poezie) după Goethe de S., „Un subiect de poveste” de Al. Vlașcu, „Stelele” (poezie după Heine) de St. O., „A Steuermann”, de Dr. Urechia, „April” (poezie) de St. O. Iosip, „Politica lui Toni Metz” de M., „Admirați necunoscuți” (poezie) de Radu D. Rosetti, „Nuvele de I. Russu Șirianu” de Selișteanu, „Microbi și antiseptici” (ilustrație) de Lili.

Abonament pentru Austro-Ungaria 12 lei 50 bani, plătiți înainte, pe 1 an întreg. Red. și adm. Bulevardul-Academiei Nn. 4.

Expoziție universală la Paris în 1900. În Franța se plănuește arangierea unei mari expoziții universale, care să se țină în Paris la 1900. S'a scris premiu pentru planuri. Au sosit 108 planuri, la juriul examinator. Guad et, raportorul juriului, a pregătit deja raportul seu asupra planurilor, arătînd părerea juriului asupra proiectelor. Planurile au fost judecate numai din punct de vedere al valorii lor artistice. Acele proiecte, care propuneau lucruri de o extensiune extraordinară ori edificii aventuroase care ar fi spre dauna frumșiei orașului, au fost înlăturate. Juriul, în conformitate cu tendința generală a proiectelor, e de părere ca expoziția să fie arangiată cît se poate în centrul orașului și că acele clădiri ce ar costa sume foarte considerabile, și schimbări mari, acelea să aibă și un preț real, care să le rămână. Locul expoziției va fi, după toată probabilitatea, pe ambii tîrmuri ai Senei între „Eliseu” și „Esplanade des Invalides”. În cazul acesta „Hotelul Invalizilor” și „Champs Elisees” ar fi împreunate prin un pod monumental.

Posta redacțiunii. Dlni X. Y. în Budapesta. Se va publica Mercuri.

puté arăta și în viitor pîrinteasca îngrijire și adevăratul simț creștinesc!”

Bibliografie.
Teara noastră, de Silvestru Moldovan, Sibiu, 1894.
Un erudit german, Schmidt, scriind prin anii 60 o monografie asupra Bihariei, nu se putea mira deajuns de lipsa de cunoștințe geografice, pe care o avea la poporul român din acele părți. Ea se găsea și, în deșul mult mai mică măsură se găsește încă și peaiurea. Cu progresul instrucției, cu înmulțirea școalelor, cu generala trezire, ce se tot sporește, aceste stări s'au îmbunătățit foarte mult.
Totuși credem că o carte populară, care să nu fie un simplu schelet, cum sînt cele mai multe manuale de școală, care sînt și foarte mici — este foarte binevenită.
Di Silvestru Moldovan, fost profesor, ni-a dat partea primă a cărții acesteia prin publicația, al cărei titlu l'am pus în fruntea acestor șire.
Să ne bucurăm de ea și să căutăm a o pune în mîna tinerimii; ea ne va fi multumitoare pentru bunul sfat ce-l-am dat să cetească o carte, care-i sporește cunoștințele asupra țerii sale și-i hrănește și iubirea pentru popor.
Acest rezultat poate fi și pentru di Moldovan o mîngăiere. A făcut o operă bună și națiunea noastră îl va încurajea de sigur, cumpărîndu-o și cetind-o.
Pentru-ca să fie și mai lămurit ce părți de țeară descrie primul volum al acestei opere, vom reproduce în numărul de mîne și cuprinsul ei.
Asupra felului de-a scrie al dlui Silvestru Moldovan nu-i de lipsă să stăruim mai mult. D-sa e cunoscut ca bun stilist, Felul grupării materialului i-a atras lauda geografilor din România, care au și reprodus în „Buletinul societății geografice” o mare parte din lucrarea d-sale.
Pentru acea repetim dorința, ca această lucrare să fie încurajată. G. B. D.

La Institutul Tipografic, Sibiu se află de vînzare

Nuvele, de Russu Șirianu. Prețul unui volum este 1 fl.

A apărut și se află de vînzare la Institutul Tipografic (Sibiu) „Un an de luptă”, de Al. Vlașcu, distinsul poet.

Se află de vînzare la Institutul Tipografic: „Ghiveciu” de Dr. Urechia.

A apărut: Primul tom din „Moara din Șiești”. Roman original, de preotul Ioan Costin, în care se descrie activitatea părintelui Dr. V. Lucaciu. Se află de vînzare la Institutul Tipografic în Sibiu și la autor în Baia-mare (Nagybánya).

A apărut în editura librăriei Carol Müller:

Poesii de Ioan N. Roman, un elegant volum de 230 de pagini și se află de vînzare la Institutul Tipografic (Sibiu) cu prețul de fl. 1.25.

A apărut: *Befia trebie pedepnită?* Discurs ținut cu ocazia deschiderii anului judecătoresc 1894—95 de Ioan T. Bastache, procuror general pe lângă Curtea de apel din Galați.

Căldărul zilei.
01 22 Ianuarie 1895.

Italian: Păr. Grigorie Nisis.
Gregorian: Vincenție.
Soarele: răsare 8.02 apune 4.17 m.

Buletin meteorologic.
Sibiu, 21 Ianuarie n. 12 ore dimineata.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul înalt 127.1)	Diferența din presiun	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
722.6	-8.2	-0.4	+1.2 -5.3	SO

Din țeară 19 Ianuarie n. 7 ore dimineata.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	tura
Budapesta . . .	748	- 1.5	V	3
Sătmăr . . .	752	- 4.8	SO	2
Cluj . . .	748	+ 1.4	—	—
Orșova . . .	751	+ 0.8	S	2
Arad . . .	750	+ 0.5	S	6
Panciova . . .	750	- 0.4	NV	3

Ministrul a latere, baronul Jósika a depus ieri jurămîntul de credință în mîinile Monarchului.

Maiestatea Sa a plecat ieri seară la Viena. La gară se afla întrunit întreg ministerul. În sala de așteptare a Curții M. Sa țină cerce.

Paris, 21 Ianuarie n. Bourgeois, însărcinat fiind de presidentul republicii cu alcătuirea cabinetului, își continua misiunea. Noul minister are să fie fără coloare de partid.

Teatru orășenesc.
Marți, în 22 Ianuarie 1895:
„Circusleute”
Comedie în 3 acte de Sch. than.

Bibliografie.

Teara noastră, de Silvestru Moldovan, Sibiu, 1894.

Un erudit german, Schmidt, scriind prin anii 60 o monografie asupra Bihariei, nu se putea mira deajuns de lipsa de cunoștințe geografice, pe care o avea la poporul român din acele părți. Ea se găsea și, în deșul mult mai mică măsură se găsește încă și peaiurea. Cu progresul instrucției, cu înmulțirea școalelor, cu generala trezire, ce se tot sporește, aceste stări s'au îmbunătățit foarte mult.

Totuși credem că o carte populară, care să nu fie un simplu schelet, cum sînt cele mai multe manuale de școală, care sînt și foarte mici — este foarte binevenită.

Di Silvestru Moldovan, fost profesor, ni-a dat partea primă a cărții acesteia prin publicația, al cărei titlu l'am pus în fruntea acestor șire.

Să ne bucurăm de ea și să căutăm a o pune în mîna tinerimii; ea ne va fi multumitoare pentru bunul sfat ce-l-am dat să cetească o carte, care-i sporește cunoștințele asupra țerii sale și-i hrănește și iubirea pentru popor.

Acest rezultat poate fi și pentru di Moldovan o mîngăiere. A făcut o operă bună și națiunea noastră îl va încurajea de sigur, cumpărîndu-o și cetind-o.

Pentru-ca să fie și mai lămurit ce părți de țeară descrie primul volum al acestei opere, vom reproduce în numărul de mîne și cuprinsul ei.

Asupra felului de-a scrie al dlui Silvestru Moldovan nu-i de lipsă să stăruim mai mult. D-sa e cunoscut ca bun stilist, Felul grupării materialului i-a atras lauda geografilor din România, care au și reprodus în „Buletinul societății geografice” o mare parte din lucrarea d-sale.

Pentru acea repetim dorința, ca această lucrare să fie încurajată. G. B. D.

La Institutul Tipografic, Sibiu se află de vînzare

Nuvele, de Russu Șirianu. Prețul unui volum este 1 fl.

A apărut și se află de vînzare la Institutul Tipografic (Sibiu) „Un an de luptă”, de Al. Vlașcu, distinsul poet.

Se află de vînzare la Institutul Tipografic: „Ghiveciu” de Dr. Urechia.

A apărut: Primul tom din „Moara din Șiești”. Roman original, de preotul Ioan Costin, în care se descrie activitatea părintelui Dr. V. Lucaciu. Se află de vînzare la Institutul Tipografic în Sibiu și la autor în Baia-mare (Nagybánya).

A apărut în editura librăriei Carol Müller:

Poesii de Ioan N. Roman, un elegant volum de 230 de pagini și se află de vînzare la Institutul Tipografic (Sibiu) cu prețul de fl. 1.25.

A apărut: *Befia trebie pedepnită?* Discurs ținut cu ocazia deschiderii anului judecătoresc 1894—95 de Ioan T. Bastache, procuror general pe lângă Curtea de apel din Galați.

Căldărul zilei.
01 22 Ianuarie 1895.

Italian: Păr. Grigorie Nisis.
Gregorian: Vincenție.
Soarele: răsare 8.02 apune 4.17 m.

Buletin meteorologic.
Sibiu, 21 Ianuarie n. 12 ore dimineata.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul înalt 127.1)	Diferența din presiun	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
722.6	-8.2	-0.4	+1.2 -5.3	SO

Din țeară 19 Ianuarie n. 7 ore dimineata.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	tura
Budapesta . . .	748	- 1.5	V	3
Sătmăr . . .	752	- 4.8	SO	2
Cluj . . .	748	+ 1.4	—	—
Orșova . . .	751	+ 0.8	S	2
Arad . . .	750	+ 0.5	S	6
Panciova . . .	750	- 0.4	NV	3

Ministrul a latere, baronul Jósika a depus ieri jurămîntul de credință în mîinile Monarchului.

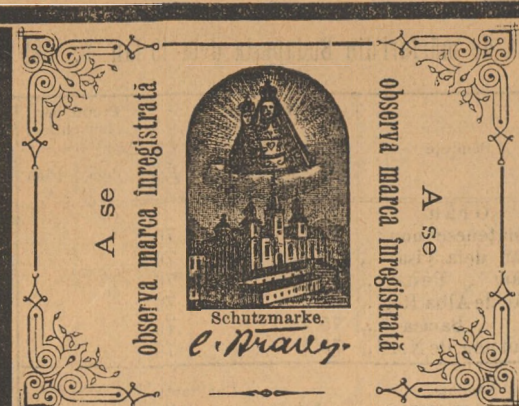
Maiestatea Sa a plecat ieri seară la Viena. La gară se afla întrunit întreg ministerul. În sala de așteptare a Curții M. Sa țină cerce.

Paris, 21 Ianuarie n. Bourgeois, însărcinat fiind de presidentul republicii cu alcătuirea cabinetului, își continua misiunea. Noul minister are să fie fără coloare de partid.

Teatru orășenesc.
Marți, în 22 Ianuarie 1895:
„Circusleute”
Comedie în 3 acte de Sch. than.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 19 Ian. n. 1895.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 10
---------	---------------------	------------------------------	---------------------	---------------

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburile de stomac,
un medicament indispensabil
de casă și popular demult cu-
noscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, ră-
suflare a miros greu, blesare, rigăeală
acra, colică, arsuri în gât, producere
peste măsură de flegmă, galbinare, greață
și vomare, cărcei de stomac, scaun tare
și constipație.

Și la dureri de cap, încălcarea peste
măsură a stomacului cu mâncări și beu-
turi, la limbrici, morburile de ficat și
hămoroidale un remediu vindecător
probat.

La morburile numite, picăturile de
stomac Maria-Zell s'au dovedit de mulți
ani ca cele mai bune, ceea ce confirmă
sute de atestate. Prețul unei sticle dim-
preună cu îndrumarea cum să se folo-
sească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expe-
diție centrală prin apotecarul Carol Brady,
Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt
rugăți a fi cu precauție la marcă și
subscriere. Să se considere ca veritabile
numai astfel de picături, pe al căror
emballage e lipită o fașie verde cu cu-
vintele: „Garantez veritabilitatea“.

Această fașie e provăzută și cu iscă-
lita mea. [28.5] 8—28

Picăturile de stomac Maria-Zell
veritabile se află în Sibiu: Farmacia
K. Müller, farmacia **Ang. Teutsch**;
Făgăraș: farmacia **Pildner**; Sighi-
șoara: farmacia **F. Folbert**, farmacia
I. H. Weber; Mercurea: farmacia
Alb. Zink; Cohalm: farm. erez. **S.**
Nagelschmidt; Sebeșul-săsesc:
farm. **I. C. Reinhardt**.

Doi tineri români un sodal și un învățacel

se primesc momentan în prăvălia de
mărfuri mixte a subscrisului.

Zam, comitatul Hunedoarei.

Alexandru Petrovici,
comerciant.

[278] 8—3

Tocmai a apărut și se află de
vânzare la librăria Institutului Tipografic
în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR ȘI MODURILE SOLUȚIUNII SALE ÎN UNGARIA DE AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

A eșit de sub tipar și se află de
vânzare la Institutul Tipografic:

AL X-lea PROCES AL ZIARULUI

„TRIBUNA“ ȘI

O PREFĂȚĂ RETROSPECTIVĂ.

Dezbaterile urmate înaintea curții cu jurați în
ziua de 17 Martie n. și anume: Discursul de
acuzare și replica procurorului Dr. Aurel Lazar.
Răspunsul și replica de apărare a dlui I. Rusan
Șirianu, — precum și articolul înscris și cere-
rea de punere sub acuzație a ziarului „Tribuna“.

Prețul 25 cr. sau 60 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Sla-
vici, 12 coale tip., broș., elegant. Un
exemplar cu prețul redus dela 40 cr.
sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de
I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau
8 bani.
4. **Piperuș Pătru.** Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de
Silvestru Moldovan. Prețul unui exem-
plar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P.
Ispirescu, culegător-tipograf. Un exem-
plar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima
al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
8. **Colăoșritul.** Obiceiurile țăranilor ro-
mâni la nuntă, de Benedict Viciu. Un
exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Filica a nouă mame.** Poveste de
Silvestru Moldovan. Un exemplar 14
cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 3 cr.
sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru
Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
13. **Elăstom de mamă.** Legendă popo-
rală din giurul Năsăudului. De George
Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Némcová, tra-
dusă din limba boemă de Prof. Dr. Ur-
ban Iarník. Un exemplar cu prețul
redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau
1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr.
Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și
răspunsuri, frământări de limbă, adu-
nate de Gr. Sima al lui Ión. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George
Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Po-
veste franțuzească de Eleonora Tănă-
sescu, după A. Genevray. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genușoata.** Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un petitor îndărălnic.** Novela de
Björnsterne Björnson. (1856).
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din
novelele californiene ale lui Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui An-
dersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George
Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George
Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björn-
sterne Björnson. (1869). Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de
Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
29. **Sgârcoitul.** Comedie de Molière.
Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
31. **Nusciun-Împărat.** Poveste din popor
de „Mărgineanul“. Un exemplar 12
cr. sau 24 bani.
32. **Dina-Împărăteasă și peana**
aleasă. Poveste din popor de „Mă-
rgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau
24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George
Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10
bani.
34. **Spice de aur.** Culese de d.
Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bre-
t Harte. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri
de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în ver-
suri de P. Dulfu. Un exemplar 1
cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în ver-
suri de Ioan Moța. Un exemplar 1
cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța.
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antoni
Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3
acte de Carlo Goldoni. Tradus de
Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu.
Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Oroitorul și cei trei feciori.** Po-
veste de Ioan Moța. Un exemplar 10
cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un
exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Ni-
colae Trimbiționu. Un exemplar 20
cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte
de Alexandru Parodi. Tradusă de
L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau
48 bani.
46. **Clara Milioi.** Novela de I. Turghenev.
Traducere din limba rusă de Ene
Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80
bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste to-
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară

se efectuează repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu picuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dictionar

român-german și german-român.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.